

KALV
FESTIVALEN

12-15 AUGUSTI 2021

FESTIVAL FÖR NUTIDA KONSTMUSIK

Tema: Community?!

KALVFESTIVAL.SE

www.kalvfestival.se

Kalvfestivalen arrangeras av föreningen Kalvfestivalen i samarbete med:

Västra Götalandsregionen

Statens Kulturråd

Ernst von Siemens Music Foundation

Goethe Institut

Statens Musikverk

Svenljunga kommun

Tore G Wärenstams stiftelse

Sensus

Mjölby Sparbank

Helge Ax:son Johnsons stiftelse

Kindaholms församling

Kalvs bygdegårdsförening

Bob Kelly AB

Kalvs hembygdsförening

Kalvs Byalag

Kalvfestivalen är medlem i EFFE: Europe for Festivals, Festivals for Europe och RANK.

Följ & gilla oss:

Kalvfestivalen Musik

kalvfestivalen

Kalvfestivalen 2021 – Community?!

När det siste poeten dör, förlorar världen sin mening skriver regissören Andrej Tarkovskij i en av sina många minnesvärda utfästelser. Det går att läsa som en allegori i dessa pandemitider över varför vi måste kämpa för konsten. För oss i Kalvfestivalen – för musiken. Konstens värde är inte mätbart, men måttet för en civilisation.

Kalvfestivalen arrangerar i år sin sjuttonde upplaga, en övervintrad gäst från pandemisommaren 2020, men det är givetvis inte en karbonkopia på det vi satte ut att anordna då. Covid-19 har förändrat kulturlandskapet radikalt, svårigheten att ens få till stånd en festival i år har varit kännbara, men vi har drivits av den tro vi har på musikens kraft, på dess betydelse, och även – på pandemisäkert avstånd – hur den ger livet mening.

I kölvattnet av den inställda festivalen 2020 så beslöt Kalvfestivalens starke man, Max Käck, att dra sig tillbaka som festivalgeneral, något som varit kännbart under vedermödorna sedan dess. Max avsked är något som förtjänar ett firande med emfas, och vi har därför beslutat att sätta vår tilltro till en mer eller mindre pandemibefriad festival 2022 som då kan högtidlighålla denna välförtjänta vila från arrangören och visionärens skuldror.

Årets festival, då? Vi satte förra året ledordet Community, i år bifogar vi skiljetecknen ? och ! Vi kan inte – såsom vi planerat – låta festivalen och veckan innan genomströmmas av workshops, interventioner och spontana infall från en månghövdad musikerskara och en kreativ kompositionsakademi. I år hålls kompositionsakademin (vår tredje!) mestadels online (följ den i Kalvs vandrarhem och konferens och på nätet!) och ensembleorna och konserterna är givetvis tvungna att följa rådande restriktioner, men att vi överhuvudtaget genomför en festival, att vi låter (vaccinerade) musiker från Polen, Tyskland, USA och Sverige resa till Kalv ser vi som en manifestation av musikens gemenskap. När nu pandemin, om än långsamt, ebbar ut, måste vi återigen våga spela tillsammans. Våga lyssna tillsammans. Våga uppleva det utsägbara. Vår egen mästaregissör, Ingmar Bergman, sade: Allt föreställer, ingenting är. Kanske är det att hådra ting, men klart är att i skärningspunkten mellan Bergmans och Tarkovskijs olika aforistiska utsagor kan vi suggerera fram det klingande: Det som är nu, men sen genast far oss förbi, som inte föreställer, men påminner, och som framförallt – ger grogrund för det existentiella bråddjup som kännetecknar vår mänsklighe-
tens fantastiska historia.

Så, dela en långhelg med ensemble mosaiks sällsamma instrument, Linda Jankowskas innerliga utforskande, Hidden Mothers förunderliga scenkonst, RAGE thornbones otämjda brassklanger och Gageegols arkaiska urrop, välkomna!

Esaias Järnegård och Johan Svensson
Programansvariga Kalvfestivalen 2021

INFORMATION

Vi följer Folkhälsomyndighetens restriktioner och rekommendationer och kommer därför att behöva begränsa antalet biljetter till våra konserter. Det är inte möjligt att boka plats i förväg så vi rekommenderar besökare att vara på plats när biljettförsäljning/insläpp startar för att vara säkra på att få plats. Även de som har festivalpass bör vara på plats tidigt för att vara säkra på att komma in.

Biljetter köps vid konsertlokal innan konsert.
Se tider vid varje konsert.

Ett antal seminarier erbjuds också under festivalveckan.
Se vår hemsida www.kalvfestival.se för aktuellt program!

PROGRAM

En konsert: 150 kr Festivalpass: 400 kr

Biljetter köps vid konsertlokal innan konsert. Se tider vid varje konsert.

Alla under 18 år kommer in gratis på festivalens alla evenemang!

TORSDAG 12 AUGUSTI

- 19:00
Kalvs Kyrka **Invigning: KALVRITEN** Under ledning av Hidden Mother
"Framför" Kalvs kyrka (samling vid Kalvs gamla skolhus eller nedanför café Solvik, se s. 8) *Fri entré*
- 20:00
Kalvs Kyrka **Ordförande Martin Lindman hälsar välkommen**
ensemble mosaik | Sällsamma instrument
Musik av Moguillansky, Allas, Aska, Hartman och Iannotta
- 22:00
Kalvs Kyrka **Linda Jankowska | Den andra violinen**
Konsert med Pierluigi Billones Equilibrio.Cerchio
Insläpp / biljettförsäljning 21:30

FREDAG 13 AUGUSTI

- 11:00
Bygdegården **Mindfulness | Liggande yoga och meditation**
Under ledning av Pia Granath
Fri entré - föranmälan krävs
- 13:00
Skolan **Nyfiket**
Träffa några av festivalens musiker över en kopp kaffe.
Paula af Malmborg Ward leder samtalet. *Fri entré*
- 14:00
Skolan **Vernissage | Three nails, four wounds**
Fotoutställning från Ulrik Nilssons samling
Uruppförande av **Kajsa Antonssons verk: Vad jag tänker på när jag tänker på ljud** *Fri entré*
- 16:00
Skolan **Hidden Mother | Hybridklanger**
Musik av Marianthi Papalexandri-Alexandri
Insläpp / biljettförsäljning 15:00
- 19:00
Kalvs Kyrka **ensemble mosaik | Rundfunk**
Konsert med Enno Poppes Rundfunk
Insläpp / biljettförsäljning 18:00

- **21:00**
Bygdegården
- RAGE Thormbones + Linda Jankowska | Improviserade Hugskott och infall**
Konsert med improviserade akustiska och elektroniska klanger
Insläpp 19:00 Fri entré

● **LÖRDAG 14 AUGUSTI**

- **09:00**
Bygdegården
- Mindfulness | Liggande yoga och meditation**
Under ledning av Pia Granath
Fri entré - föranmälan krävs
- **11:00**
Skolan
- Nyfiket**
Träffa några av festivalens musiker över en kopp kaffe.
Paula af Malmborg Ward leder samtalet.
Fri entré
- **13:30**
Kalvsjöholms bolagets verkstad
- RAGE Thormbones | Otämjda brassklanger**
Musik av Smith, Lim, Kourliandski, Lindström och Chacon
Insläpp / biljettförsäljning 12:30
- **15:30**
Skolan
- Linda Jankowska | Bilder och meddelanden**
Musik av Hartman och Salem
Insläpp / biljettförsäljning 14:30
- **19:00**
Kalvs Kyrka
- Hidden Mother | Öländska minnen**
Konsert med Alexandra Nilssons Öländsk svit
Insläpp / biljettförsäljning 18:00
- **21:00**
Bygdegården
- Bygdegårdens arrangemang: Matilda Odqvist och Klara Lindberg**
Fri entré Insläpp 19:00

● **SÖNDAG 15 AUGUSTI**

- **10:00**
Samling
Kalvs Kyrka
- Pilgrimsvandring med poesi och musik på temat fåglar**
Musik av Bauckholt
Samling vid Kalvs kyrka Fri entré
- **12:00**
Kalvs Kyrka
- Gageego! | Från Kinna till Tibet**
Musik av Scelsi, Eliasson, Denerin, Gorlinsky och Jonsson-Gille
Insläpp / biljettförsäljning 11:00

TORSDAG 12 AUGUSTI 19.00 | Framför Kalvs Kyrka
(samling vid Kalvs gamla skolhus eller nedanför Café Solvik)

INVIGNING, Kalvriten (performance av och med Hidden Mother och interagerande publik)

Vi är - i detta förenas vi alla – utleda av den rådande pandemin. I takt med vaccinering börjar slutet av tunneln anas, men ännu har vi en bit kvar. Kalvfestivalen 2021 är en del av kulturlivets återöppnande, men vi går ett steg längre: Under ledning av Hidden Mother bjuder vi in festivalbesökarna att delta i Kalvriten – en reningsritual för ljudande luft. Bär med er klingande ting, instrument – objekt! Bär med er all sorg, allt emotionellt bråte som året byggt upp.

På plats kommer även en eld att finnas - bränn en symbol för det som varit, och gå pånyttfödd in i en ny tid! Låt er förenas med oss i en manifestation mot Covid-19, en manifestation i ljud, i rörelse där vi alla i musikens tecken kastar av oss Coronans bojar och åter hälsar livet!

Samling (i två grupper) kl. 19.00 antingen vid Kalvs skolhus, eller nedanför café Solvik vid camping. I procession rör sig de två grupperna sakta mot Kalvs kyrka. Alla är välkomna att delta aktivt eller passivt.

TORSDAG 12 AUGUSTI 20.00 | Kalvs kyrka insläpp / biljettförsäljning 19:30

ensemble mosaik | Sällsamma instrument

Bettina Junge *flöjt*, Simon Strasser *oboe*, Christian Vogel *klarinett*
Roland Neffe *slagverk*, Ernst Surberg *piano*, Chatschatur Kanajan *violin*
Karen Lorenz *viola*, Mathis Mayr *cello*, Niklas Seidl *cello*, Arne Vierck *ljuddesign*

Eduardo Moguillansky - *lamento (Bemessung # 4)*

Daniel Allas - *A fragment from "This sounds cerebral in the midst of a bloodletting...":
on the violence of Human taxonomy, data collection, & the Filipino-American War of
1899. [uruppförande]*

Alyssa Aska - *Event Horizon [uruppförande]*

Hanna Hartman - *Blackout*

Clara Iannotta - *Eclipse Plumage*

Sedan grundandet 1997 har ensemble mosaik, i tätt samarbete med en mängd tonsättare, utforskat ljud, instrument och klanger. Instrumenten har preparerats, speltekniker har drivits till sin spets och inte minst har elektroniska (och digitala) hjälpmedel utvecklats för att förfina och förändra de ljud vi vanligen associerar med de klassiska instrumenten.

Årligen, sedan 2015, har ensemble mosaik organiserat workshopfestivalen UpToThree, där just denna smältdegel (och vision) är under lupp och utforskas genom ett djuplodande repetitionsarbete och publika – intensiva – samtal och diskussioner.

Tonsättaren Eduardo Moguillansky konstruerar specifika instrument för nästan alla sina kompositioner. I *Lamento (Bemessung # 4)* spelas sinustoner på två skivspelare, vars frekvenser påverkas genom de tyngder som placeras på de roterande vinylskivorna. Dessutom används förstärkta stämgafflar vars vibrationer transponeras av ett datorprogram. Tillsammans med klarinett- och flöjt ljud bildas ett delikat nät av suggestiva klanger.

I *Blackout* använder Hanna Harman mycket tät *mickning* för att förvandla nästan ohörbara ljud till rumsligt omslutande klanger. Preparerade klarinett-, cello- och pianoljud är parade med skorrande pappersbitar och sprakande kardborreobjekt. De två, egentligen åtskilda, klangvärldarna är i *Blackout* förda samman i Hartmans poetiska universum. Som ett sammanförande lager förekommer text, som på olika vis definierar styrkan av en jordbävning, men samtidigt fungerar som ledord för musikerens tolkning av partiturets ljud.

I Clara Iannottas *Eclipse plumage* får vi höra sällsamma blandningar av klanger; klanger som i den högtalarförlängda ensemblen möjliggör ett märkligt rumsligt och nytt sätt att uppfatta de brusstinna ljuden på. I stycket används också Iannottas "anti-machine", en e-bowlknande ljudalstrare som med hjälp av magnetiska fält får innandömet av pianot att spela en central roll i musiken.

VERKKOMMENTARER:

A fragment from(...) - Detta stycke är ett utdrag ur ett längre verk med titeln " 'This sounds cerebral in the midst of a blood-letting...': on the violence of Human taxonomy, data collection, & the Filipino-American War of 1899".

Nedan följer verkkommentaren för det längre verket, men som förstås också gäller denna del:

Detta stycke uppstod från läsning: om hur och varför jag rasifieras, om gränserna för historisk datainsamling & om ett krig som var/är dolt för mig och min familj.

Och som en del läsning kan vara, är detta stycke en meditation: om våldet i ordet "mänsklig", kring vilken data som kan göra denna destruktiva verklighet synlig, & om Amerikas rätt att existera.

Event Horizon - 1. En teoretisk gräns runt ett svart hål från vilken inget ljus eller annan strålning kan släppas ut.

1.1. En punkt utan återkomst.

Blackout - "Svårt att hålla sig stående. Oförankrade möbler rör sig eller faller. Omöjligt att öppna dörren. Ljusstolpar svänger. Elektriska stolpar som faller ner och orsakar bränder. Hus kollapsar. Gas, vatten och el bryts. Små till medelstora sprickor uppträder i marken. Större jordskred äger rum." *Hanna Hartman*

Eclipse Plumage skrevs för och framfördes först av Daniel Walden och Ensemble Oerknal den 4 september 2019 under Gaudeamus Muziekweek. Det är mitt första stycke som använder "Anti-machine", ett instrument skapat i samarbete med Jan Bernstein och Mickey van Olst, som genererar magnetfält runt strängarna på piano (eller något instrument med metallsträngar) - under de sista fem minuterna av stycket kan man verkligen lyssna på maskinen, eftersom elektroniken då tystnat och enbart piano och några slagverksinstrument är kvar i ljudbilden.

Clara Iannotta

De flesta uppfattar musiken som ett auditivt fenomen, något man i första hand tar in via örat. För den italienska tonsättaren Clara Iannotta (f.1983) är det visuella – det vi ser – lika viktigt i perceptionen av ett konstverk, där den faktiska ljudproduktionen får samma betydelse som ljudet självt. Likt en koreograf regisserar hon med minutiös skärpa instrumentalisternas gestik, vars fysiska teatralitet blir ett nödvändigt komplement till de intimt svaga, ofta instabila klangvärldarna.

Under uppväxten i Rom saknades på pappans inrådan helt leksaker, och Clara Iannotta började därför tidigt att bygga sina egna objekt. Detta har i hennes skapande bidragit till ett ointresse för det självklara, såsom "normala ljud", speglat i det intensiva preparandet av instrument. Från början var siktet inställt på en karriär som flöjtist, men efter att ha blivit mer eller mindre "tvingad" att komponera av harmoniläraren på Santa Cecilia-konservatoriet insåg Clara Iannotta sitt kall i livet. Studierna har sedan tagit henne över hela världen; via Milano, Paris (Conservatoire national supérieur och IRCAM) och Harvard University har resan slutligen landat i Berlin, där hon år 2013 även deltog i det välkända Berliner Künstlerprogramm des DAAD. Sedan 2014 är Clara Iannotta konstnärlig ledare för Bludenzter Tage Zertgemässer Musik, den högt ansedda österrikiska festivalen för ny musik. I och med hennes tillträddande på posten har representationen av kvinnliga tonsättare ökat markant, troligen tack vare den noggranna research

som föregår urvalsprocessen liksom deltagarnas frihet i programsättningen.

Som person säger sig Clara Iannotta vara ett "kontrollfreak" med önskan om ordning och precision, där minsta detalj kan övergå i besatthet. I musiken dras hon istället till det ofullkomliga, smutsen och allt det vi inte kan styra över, resulterande i "a perfect imperfection". Att komponera beskriver Clara Iannotta som ett inre utforskande av en själv och de allra djupaste tankarna – ofta handlar det om saker man ogärna vill ta itu med. Det är en smärtsam process, under vilken många tårar faller, men som på intet sätt skymmer kärleken till arbetet, det som trots allt hjälper henne att "deal with life".

Omsorgen om de små tingen och den utvidgade ljudvärld som därmed uppstår illustreras inte minst i Clara Iannottas fyra stråkkvartetter – instrumentgruppen som har en särskild plats i hennes samlade produktion. Alltifrån de intensivt brusande glissandona i *Dead Wasps in the Jam-jar* (2017-18) till den atmosfäriskt sköra klangmassan som genomsyrar senaste verket *You crawl over seas of granite* (2019-20) framkallar ett ständigt vibrerande tonuniversum som aldrig upphör att fascinera.

Fredrica Roos

A violin is suspended in the air on the left side of the frame. In the background on the right, a person is seen playing a violin. The scene is dimly lit, with a spotlight effect on the violin in the foreground.

TORSDAG 12 AUGUSTI 22.00 | Kalvs kyrka | *insläpp / biljettförsäljning 21:30*

Linda Jankowska | Den andra violinen

Pierluigi Billone Equilibrio.Cerchio

För soloviolin

Linda Jankowska medverkar under Kalvfestivalen 2021 på fyra konserter.

Om hennes tankar kring att musicera och det som hon kommer att presentera under festivalen går att läsa på sidan 32.

Jankowskas kalväventyr inleds med en sen kväll i Kalvs kyrka där fokus ges på en märkligt omgjord violin i *Pierluigi Billones Equilibrio. Cerchio*.

Equilibrio.Cerchio - Det handlar om en violin vars strängar skiljer sig från det normala: tre IV-strängar och en III-sträng används omstämda till E, F, G, D. En omstämning där violinens typiska kvintstämning istället pressas ihop i täta intervall. Därutöver är vänsterhandsanvändningen ovanlig: Varje finger verkar nästan alltid på två strängar samtidigt, så det enklaste ljudet är redan en 'två-ton' med interna "slag" (de två strängarnas frekvenser är alltså oftast nära men ändå inte samma, vilket skapar "slag" av dissonanserna).

Stråktekniken är densamma som på den moderna violinen med all dess rikedom av möjligheter. Däremot är den typiska artikulationshastigheten och den extrema virtuositeten hos den (gamla och moderna) violinen mer eller mindre utesluten. Allt är istället förberett för att möjliggöra en annan "musikalisk röst". De kontinuerliga vibrationerna, användningen av glissandi, den konstanta och långsamma svängningen, artikuleringarna på vänster hand eller det hårda och kraftfulla tillvägagångssättet, påminner om ljudet av vissa verk av Giacinto Scelsi och Iannis Xenakis, liksom viss icke-europeisk musik.

Väsentligen återfinns i verkets konstruktion en interaktionsstruktur som består av två 'tonala' krafter som är elementära och komplementära; det första är det kontinuerliga och vibrerande ljudet, och det andra är ett kraftfullt, blixtnabbt pizzicato av de fyra strängarna tillsammans. Utvecklingen av varje enskild "kraft" och förändringen i deras relationer sinsemellan genererar de olika stunderna i stycket. Det kontinuerliga och vibrerande ljudet - ett slags instabil kraft utan tyngdpunkt - kommer att utgöra styckets jämvikt nästan som ett återkommande versmått (eller en rytmisk formel).

Det blixtnabba pizzicatoet - en slags koncentrerad, enhetlig och sluten kraft - kommer utgöra styckets flexibilitet, men också instabilitet. Det är i själva verket en cirkel (slutpunkten på verket är också dess början, och vice versa) där balansen mellan de två krafterna ständigt förändras inom en viss gräns.

FREDAG 13 AUGUSTI 11.00 | Bygdegården *Fri entré*

Mindfulness | Liggande yoga och meditation med Pia Granath

Mjuka och långsamma rörelser med fokus på andningen.

Vi avslutar med 10 minuter tyst sittande guidad meditation.

Vi håller på i cirka 45 minuter.

Ta om möjligt med eget liggunderlag och ha löst sittande kläder.

Inga förkunskaper krävs!

Anmäl dig till Pia (mobil: 0760330630) senast dagen innan.

Max 10 deltagare /pass. Vi följer gällande restriktioner.

Även lördag 14 augusti 09.00

Välkomna!

FREDAG 13 AUGUSTI 14.00 | Skolan *Fri entré*

Vernissage | Three nails, four wounds

Under årets festival bjuds publiken att i flera konserter ta del av Hidden Mothers musicerande, vilket är ett konstnärskap som i all väsentlighet rör sig inom flera performativa fält, till och med deras ensemblenamn vittnar om ett; fotografikonsten. Om detta blir det samtal och en pågående utställning i Kalvs skolhus från fredagen den 13 augusti. Vernissaget kommer också att inkludera uruppförandet av Kajsa Antonssons verk Vad jag tänker på när jag tänker på ljud.

Hidden Mother har tagit sitt namn efter ett trick som användes när man fotograferade barn under fotografins koltålder.

De så kallade Hidden Mother-fotografierna dök upp under andra halvan av 1800-talet. På den tiden var exponeringstiden lång, ibland flera minuter beroende på vilken fotografisk teknik som användes (t. ex daguerreotypier). För små barn kunde det vara svårt att sitta still, något som blev ett problem då man skulle ta porträttbilder. Man löste detta genom att täcka över mammas huvud och kropp med ett skynde och placera barnet i hennes knä. Mamman kunde då hålla fast sitt barn och samtidigt förmana barnet att sitta still. Sannolikt var det inte endast mödrar under skyndet utan även barnflickor eller fotoassistenter fick rycka in då de små trilskades. En och annan "hidden father" finns också avbildad för eftervärlden.

Under namnet Hector Meinhof har Ulrik Nilsson, en av medlemmarna i Hidden Mother, publicerat en roman - "Three nails, four wounds" - som illustreras av antika fotografier, bl. a ett stort urval av hidden mother-fotografier. Med utgångspunkt i detta fotografiska "phenomenon" samtalar Ulrik Nilsson och Esaia Järnegard om foto, musik och litteratur. Fotoutställningen som visas under Kalvfestivalen består av fotografier från Ulrik Nilssons privata samling.

Om Hidden Mother

Hidden Mother framför scenisk musik och integrerar ljudritualer och performancekonst i sina föreställningar. Instrumentariet utgörs främst av diverse ljudobjekt. I en föreställning med Hidden Mother är helheten större än delarna och alla rörelser är noggrant koreograferade. Inspirerade av mystik, vetenskap och psykologi, skapar Hidden Mother ett flöde av ljud och bild som öppnar upp fantasin. Publiken både vaggas och ruskas om - och gränsen av bekvämlighet överskrids. Hidden Mother föredrar att uppträda i mindre lokaler, så att de har nära till publiken. Publiken är snarare deltagare än åskådare.

Hidden Mother grundades 2010 och har medverkat på bl a Ruhtriennale (Ty), Transart (It), UNM Festival (Sv), AterTeater (It), Halle 6 München (Ty), Klusterfestivalen (Sv), Vindöga festival (Sv) och Sound of Stockholm (Sv). Hidden Mother var ensemble in residence för Samtida Musiks konsertserie "Min Granne Tonsättaren" 2018/2019.

Hidden Mother består av Magdalena Meitzner och Ulrik Nilsson.

FREDAG 13 AUGUSTI 16.00 | Skolan | Gymnastiksalen

Insläpp / biljettförsäljning 15:00

Hidden Mother | Hybridklanger

Hidden Mother möter Marianthi Papalexandri-Alexandri

Marianthi Papalexandri-Alexandri:

Duo för motor och ljudpaneler

Kontakt för motorer, handgjorda metallstift, skumbräda och glasnålar

Duo [uruppförande] för människa och maskin

Marianthi Papalexandri-Alexandri har under snart 20 år utforskat en installationsliknande musik i gränslandet mellan det mekaniska, det sensibla och det elektroniska. Med sin säregna musik har hon varit del av en musikmiljö som lika självklart tar plats i utställnings- som konsertlokal, och där gränsdragning mellan konst och ljud kanske aldrig varit mer oväsentlig. I Kalv har vi glädjen att få ta del av en tredelad exposé av hennes musik.

VERKKOMMENTARER:

I Duo för motor och ljudpaneler, en platsspecifik performativ installation (beställd av Hidden Mother och Statens Kulturråd med premiär på Vindögafestivalen, Sandviken, Sverige), har varje musiker en skumbräda (resonator) löst säkrad och ansluten med garn till en hartsad motorstyrd mekanism för att skapa friktion. Ytan - i detta fall en rektangulär kartongbit - fungerar som membran, instrument och resonator samtidigt. Ljuden genereras av det långsamma hartsade hjulet medan musikern roterar runt motormekanismen och skapar en cirkel. Utövaren kan påverka ljudet genom att kontrollera spänningen i garnet eller genom att rotera och applicera kraft på olika punkter i resonatorn. Med detta stycke vill Papalexandri skapa ett utrymme där musiker kan dela och interagera med ett nytt mekaniskt instrument, samtidigt som man utforskar en dynamisk spatialisering (rumsgestaltning) där människan fungerar som en mekanism, som urverk (precision, noggrannhet, dynamisk kontroll). Musikern ombeds att vara känslig för det akustiska och fysiska rummet; lyssna till de mikroskopiska ljuden; utveckla en nära intimitet av delad musikupplevelse; svara på, införliva och till och med slutföra varandras handlingar och rörelser. Längden på strängen som går genom skumbrädan kan bestämmas av den aktuella storleken och dimensionen på ett visst objekt eller utrymme.

Kontakt utforskar mikroljuden i material genom fysisk interaktion för att skapa minimala men ganska komplexa organiska ljud och texturer. Den bygger på tanken om enkelhet som leder till komplexa beteenden. I det här

stycket uppmärksammar Papalexandri tanken på att "programmera" material. Ljuden produceras när vissa motordrivna flexibla "tentakler" kommer i kontakt med rörliga metallstift, som kan sättas in och tas bort av musikerna, det är ett instrument som kräver ständig inställning (och övervakning). Ljuden växer fram genom musikerns noggranna och inkännande rörelser, lyssnande och interaktionen maskin och människa emellan är tänkt att likna ett helt mänskligt interagerande.

Skumbrädan används här både som en resonator (givare) och som ett idealiskt material för att hålla fast metallstiften. Musikparametrar som rytm, tonhöjd och klang bestäms av det sätt på vilket materialet beter (och blir manipulerat). Kontakt exemplifierar Papalexandris intresse för hur särskilda mekanismer kan avslöja dolda möjligheter i ljud. Hon väljer sina material noggrant. Ofta har de en organisk karaktär och ett beteende så att de inte låter rent mekaniska. Genom enkla men sofistikerade metoder kan hon "sträcka ut" grundprincipen för hur ljud produceras och hur vi utforskar dess plats i rummet.

Duo för människa och maskin är ett utforskande av interaktion mellan det kinetiska (rörelsen), det visuella och det ljudande. Stycket skapar en situation där kompositionen framgår av interaktionen mellan musikern och det kinetiska systemet, i en konstant process för att få – men även förlora – kontroll. Verket frågar sig hur en installation eller ett rörligt objekt kan uppstå ur en komposition och vice versa. En installation ger den som interagerar (i detta fall musikern) möjlighet att växla mellan att vara en ljudkälla, kinetiskt element och en del av rummet. Den utforskar också idén att dela ett instrument och göra ljud på ett kollektivt sätt: en form av "samhörighet" där ansvar och delaktighet delas. Med detta verk utmanar Papalexandri uppfattningen om vad en musiker är och utforskar nya relationer mellan mänsklig och icke-mänsklig del i skapandet av ljud.

ensemble mosaik | Rundfunk

Enno Poppe: *Rundfunk* För 9 syntar

”Utan uppfinnandet av radion (och sedermera analoga och digitala medier) skulle ny musik inte existera som den gör idag. Uppfinningen och utvecklingen av elektronisk musik i studiorna för de allmänna sändningstjänsterna ledde till några magiska stunder av ett medium som syftade till att undersöka sina egna möjligheter och krav. Radiostationer var till och med villiga att stödja specialiserade institut. Numera har mediet förändrats till att främst vara en nyhetsleverantör och underhållare.

Inom den elektroniska musiken har det skett en snabb teknisk utveckling i årtionden, en utveckling som gjort att det som var modernt ”igår” kan vara utdaterat idag. Ofta kan ”äldre” elektroniska stycken inte längre framföras idag då de tekniker som krävs saknas eller inte fungerar längre, eller att man inte ens längre minns (eller kan) hur saker gjordes för 25 år sedan. Eftersom uppdaterad teknik alltid är den som fungerar bäst, visar sig ljudestetik vara extremt tidsrelaterad. Därför kan skapandet av popmusikstycken noggrant bestämmas av en specifik förinställning av DX-7 eller en viss mjukvara.

Att komponera betyder att ”ta isär”. I *Rundfunk* (radioutsändning) för nio syntar använder jag inte historiska instrument utan historiska ljud. Instrumenten är nio datorer och nio klaviaturer. Ljuden är från 60- och 70-talet:

FM-syntes, Minimoog, Piganino. Deras pionjärer är Gottfried Michael Koenig, Thomas Kessler, John Chowning, Wendy Carlos och Tangerine Dream. Som sagt, inga originalinstrument utan endast datorgenererade reproduktioner: Allt låter annorlunda än vad det skulle ha gjort på den tiden. Jag har alla ljud till hands när som helst. Jag kan spela upp valfritt antal delar och jag kan växla mellan stämningar fritt och ständigt. Ljudet rekonstrueras och sätts ihop på nya sätt. Musikerna är förresten inte klaviaturvirtuoser, utan virtuoser i hanteringen av elektroniska ljud i allmänhet. Stycket består av tusentals atomer. Musiken är analytisk och eftertrycklig. Den samlas i ett laboratorium. När jag komponerar har jag en vit labbrock. En konsert är dock inte ett experiment. I det ögonblick jag slutar förstå vad som händer dyker konst upp. Skönheten ligger i att vara överbelastad. "

Enno Poppe

Ensemble mosaik grundades 1997 och har kommit att bli en särskilt mångsidig och experimentell kraft inom den samtida musiken. Utöver deras enastående instrumentella färdigheter visar de kreativ individualitet och en oändlig glädje i diverse våghalsiga experiment. Under år av gränsöverskridande samarbeten har de skapat ett "ensemble-sound" som utmärker sig inte bara genom sin konstnärliga nivå utan även genom sin öppenhet för de mest skilda samtida musikuttryck.

Ett nära samarbete med den nya generationens tonsättare och intresset för digitala medier är nyckeln till ensemblens arbete med komposition, tolkning och presentation.

Ett utmärkande drag för ensemblens arbetsmetod är återspeglingsen av nya tillvägagångssätt i konsertformatet. Nya format, om de så är visuella eller teknologiska interageras, genom kontinuerliga gräns- och genreöverskridande samarbeten.

Denna konsert har möjliggjorts genom det vänliga stödet från Ernst von Siemens Musik Stiftung, Goethe Institut, västra Götalandsregionen och Svenljunga kommun.

Komma hem till Kalvfestivalen

Historien om Kalvfestivalens begynnelse är bekant i Kalv. Det hela började för nära tjugo år sedan när kulturentreprenören Bob Kelly reste runt i regionen för att hitta sig ett sommarhus, varken för nära eller för långt ifrån Göteborg. Vid en naturskön bokskog sluttande ner mot Kalvsjön fann han istället något helt annat – den idealiska platsen för en musikfestival! Visionen var att folk skulle koppla av med en picknick till lättsam klassisk musik i vacker sommarmiljö. Snart inleddes en mödosam process för att kunna förverkliga idén, men som med många ursprungliga projektidéer utvecklades det hela till något annat och växte sig till något mer omfattande än han först hade föreställt sig.

Tack vare lyckat samarbete med Föreningen Levande Musik i Göteborg, högskolan Artisten i Göteborg, lokalpolitiker och lokala aktörer som Svenska kyrkan och Kalvs bygdegård har den lilla byn Kalv idag placerat sig på den seriösa konstmusikscenens världskarta. Här har viktiga tilldragelser, fruktbara möten och uruppföranden ägt rum. Internationella tonsättare och specialiserade ensembler med världsrenommé har gästtat byn, och Sveriges Radio har kommit med sina bussar för inspelning och dokumentation. Trots att samhället Kalv avfolkas och de offentliga medlen är begränsade fortsätter Kalvfestivalen med åren att växa och locka till sig en ny publik.

Vad händer då med ett mindre, och utifrån sett, lite isolerat samhälle på landsbygden när kompositörer, teknisk utrustning och exotiska klanger breder ut sig och tar plats över hela bygden? Nu syftas på en ort där byborna bor glest utspritt i skogen och kring sjön. En särskilt tyst och rofylld naturmiljö där en enstaka tupp ibland hörs gala över bygden, eller ett par åror mjukt plumsa i vattnet. Jämfört med det urbana nonstop storstadslarmet finns här ytterst lite för örat att ta in. Kontrasten mellan detta rofyllda ljudlandskap och festivalens ofta aldrig tidigare hörda klanger kunde ha varit chockartad.

Kalvborna var där redan från början och ville hjälpa till. Först genom att bistå med enklare men ovärderliga uppgifter som kaffebryggning och biljettförsäljning. Sedan genom gästfri inkvartering av utövare och andra medverkande. Därpå genom att upplåta sina privata företagslokaler till scen och parkett, och slutligen till att släppa in ljudkonstnärer och publik ända in i vardagsrummet med soffgruppen som podium.

Byborna har engagerats vid framföranden av verken, till exempel genom att positionera sig fysiskt på exempelvis en åker efter tonsättarens anvisningar. Samtidigt har festivalens anlitade musiker under mer eller mindre formella former underhållit under Bygdegårdens arrangemang som ägt rum parallellt med festivalen. Kalvfestivalen har också skapat program för skolan och engagerat ortens asylboende. Men det kanske mest påtagliga i relationen mellan Kalv och Kalvfestivalen är att nya kompositioner kommit till efter

inspiration av Kalvs bybor, företag och naturlandskap. Ta till exempel Rolf Enströms elektroakustiska verk *Noden* (2008) uppbyggt på samplade akustiska miljöljud från bokskogen, kyrkan och Wästgöta Plast, eller performanceverket *Kalv på kartan* (2011) skapat av operaensemblen S.M.O.K. utifrån förinspelade intervjuer med bybor som sedan var med om att uruppföra det i Kalvs kyrka.

Efter sexton årliga upplagor av Kalvfestivalen finns i Kalv både ett före och ett nu. Berättelser träder fram om hur de gemensamma upplevelserna har kittat samman byborna. När man inte har setts på ett tag men träffas igen återberättar man gärna de konstfulla upplevelserna för varandra. En annan effekt av Kalvfestivalen är tröskelöverskridandet. Flera Kalvbor har rest till Göteborg för att besöka konserter med nutida musik både av nyväckt nyfikenhet till denna musikgenre, och genom de knutna vänskapsbanden med dess utförare.

I Kalv lever ett par hundra invånare. Man har blivit mottagare, värdar, publik och vänner av och till festivalen. Med snart två decennier av festivaler bakom sig finns här också en ung generation Kalvbor som knappt kan föreställa sig bygden utan festivalen. Unga utflyttade vuxna som gärna återvänder till byn när festivalen drar igång. Integrationen mellan by och festival har gradvis ökat genom bybornas stora engagemang. Att starta en musikfestival i Kalv visade sig med andra ord vara ett mycket bra initiativ av Bob Kelly.

Monika Glimskär

Texten är en omarbetad version av en text producerad under skriparverkstaden i musikjournalistik under Kalvfestivalen 2019 och som publicerades i tidskriften Critical Point i Kokpunkten.

FREDAG 13 AUGUSTI 21.00 | Bygdegården *Fri entré Insläpp 15:00*

RAGE Thormbones + Linda Jankowska | Improviserade Hugs-kott och infall

Konsert med improviserade akustiska och elektroniska klanger

På denna sena konsert sammanstrålar två av Kalvfestivalens inbjudna akter i ett improviserat första möte där låga brassinstrument, violin, och elektroniska manipulationer blandas, destilleras och formas till vibrerande, spontana ljudlandskap.

RAGE Thormbones är ett pågående samarbete mellan USA- baserade trombonisterna och tonsättarna Matt Barbier och Weston Olencki. De tänjer på såväl brassinstrumentens tekniska gränser som konsertformaten, och kombinerar ofta egenbyggda instrument och analoga och digitala hjälpmedel. De samarbetar tätt med en mängd – företrädesvis unga – musiker och tonsättare från vitt skilda genrer som Michelle Lou, Liza Lim, Timothy McCormack, Lester St Louis och Scott Walker.

LÖRDAG 14 AUGUSTI 13.30 | Kalvsjöholmsbolagets verkstad

Insläpp / biljettförsäljning 12:30

RAGE Thormbones | Otämjda brassklanger

Aled Smith: *bound, dragged through the arteries of broken glass* [uruppförande]

Liza Lim: *Pharmakon*

Dmitri Kourliandski: *tube space ii*

Anton Lindström: *Saurus* [uruppförande]

Raven Chacon: *Echo Contest*

A photograph of two men standing in a field of tall grass or reeds at sunset. The man on the left has a beard and is wearing a dark jacket over a grey shirt. The man on the right has curly hair and is wearing a plaid shirt. Both are holding trombones. The background is a hazy landscape with trees under a warm, orange sky.

Trombonduon **RAGE Thormbones** ger i Kalvsjöholms verkstad en säregen blandning av tonsättare: akademistudenterna Anton Lindström och Aled Smiths musik ramas in av akademiläraren Dmitri Kourliandskis dubbelbottnade *tube space ii*. Därutöver får vi oss till del Raven Chacons *Echo contest* och Liza Lims *Pharmakon*. Två tonsättare som förenas i en delad erfarenhet att som ursprungsminoritet (navajo respektive aboriginsk) ändå ta plats och vara föregångare inom den nutida konstmusiken.

Pharmakon - "...it has no mind. It is not wise, nor does it promise any wisdom. It is beautiful, and despite what the poets and philosophers and theologians have said, I think beauty neither obscures truth nor reveals it. Likewise, it leads neither toward justice or away from it. It is *pharmakon*. It radiates." - Maggie Nelson "*Bluets*" (2009)

Dmitri Kourliandski

Liksom Clara Iannotta inledde Dmitri Kourliandski (f.1976) sin musikaliska bana som flöjtist, pådriven av föräldrarna redan från 5-årsåldern. Under utbildningen på Tjajkovskij-konservatoriet i Moskva inträffade den händelse som av en slump skulle föra in honom på tonsättarbanan. I samband med en förberedande provspelning i Paris spelade han sönder läpparna och visste plötsligt inte, efter femton år med en tydligt utstakad väg framför sig, vad han skulle göra i livet. Enligt Dmitri Kourliandski själv var komposition aldrig ett alternativ, men på skolan upptäckte man hans talang och det blev flera års studier med Leonid Bobylev. Under dennes ledning erhöll han 2003 Gaudamuspriset – en av världens äldsta och mest prestigefyllda tonsättartävlingar – för sitt vokalistycke *Innermost man*.

Dmitri Kourliandski kände tidigt att han inte ville komponera efter bestämda modeller och sökte en friare riktning. Sedan 2004 kallar han sina verk för "objektsmusik", vilket inte ska förväxlas med objektivitet utan istället handlar om att hitta existerande strukturer utanför honom själv, i motsats till det subjektivt påhittade. Detta koncept hänger tätt samman med Dmitri Kourliandskis syn på musiken som ett visuellt fenomen, helt befriat från tid och utveckling. Men till skillnad från Clara Iannottas konstnärskap avses inte fysiska rörelser utan de faktiska föremålen – objektsformerna – som successivt dyker upp allteftersom ögonen vänjer sig vid skaparprocessens initiala mörker.

Dmitri Kourliandski rör sig sömlöst mellan musikformerna. Repertoaren omfattar alltifrån musik för soloinstrument och orkester (*The Riot of Spring*) till musikteater, filmmusik (*Aelita*) och en egen variant på electronic dance music (EDM) i duon KGXXX tillsammans med ljudkonstnären Andrey Guryanov.

Värt att nämna är också hans arbete på olika fronter ute i samhället för att främja tonkonsten – men så menar han ju också att musik inte går att särskilja från livet. Bland de många bedrifterna kan nämnas grundandet av den första ryska tidskriften för nutida musik år 2005 (*Tribune of Contemporary Music*) och kompositörsnätverket Structural Resistance (StRes).

Han är även verksam som lärare och ger regelbundet föreläsningar och masterclasses runtom i Europa. Ändå är kanske Dmitri Kourliandskis mest betydande insats inrättandet av International Young Composers Academy i staden Tjajkovskij, Perm, år 2011; en viktig institution i rysk samtida musik som varje sensommar samlar lovande tonsättare från hela världen.

Fredrica Roos

LÖRDAG 14 AUGUSTI 15.30 | Skolan | Gymnastiksalen

Insläpp / biljettförsäljning 14:30

Linda Jankowska | Bilder och meddelanden

Hanna Hartman: *Message from the Lighthouse* För slagverk och bandstämma

Sam Salem: *The Raft Breaks* För violin, elektronik, bandstämma och video

Om Linda Jankowska och hennes tankar om musiken hon framför under Kalvfestivalen 2021

"Ibland undrar jag hur det mänskliga uttrycket och kommunikationen skulle vara om vi bara fick en miljon ord att säga under hela livet. Skulle vi utvecklas till att vara telepatiska? Skulle vi vara mycket bättre på att modulera energi med ren avsikt? Att arbeta med ljud är för mig det närmaste jag kan komma denna alternativa utveckling av mänsklig utveckling. Ljud omger oss hela tiden, därför finns musik överallt, låt det vara när du öppnar ett fönster eller värmer upp olja i pannan. Varje ljud har en uttrycksfull potential, men är vi anpassade nog för att förverkliga det genom noggrant lyssnande? Att uppmärksamma världen på andra sätt än mänskligt prat är inte bara ett sätt att leva och en paus från informationsöverbelastningen utan också en port till att delta i en alternativ berättelse.

Musiken jag valde att presentera i Kalv fokuserar på begreppet ljud som bärare av kunskap och lyssnande som kommunikationsform. Hanna Hartmans *Message from the Lighthouse* är, som Jonny Axelsson (för vilken stycket skrevs) sade: "arkaiskt på ett sätt". Ljuden från stenar och metall, som återkommer kontinuerligen, hjälper dig att slappna av under framförandet. På en och samma gång är man musikern och lyssnaren, jag framför och samtidigt är jag helt enkelt där och deltar i att lyssna med publiken.

Pierluigi Billones *Equilibrio.Cerchio* (som framfördes i Kalvs kyrka under torsdagskvällen) är rik på små, nästan inre förändringar av violinsträngens fiber och ljud under hela dess 40-minutersperiod. Verket visar inte bara en annan typ av violinvirtuositet utan hyllar också den ceremoniella, meditativa och kollektiva sångpraxis som finns i den tibetanska buddhismens kultur.

Sam Salems *The Raft Breaks* är en psykogeografisk utforskning av ljudvärlden i min barndom; för att samla material till verket reste vi tillsammans till min hemstad Poznan och gick runt och lyssnade på platser som är meningsfulla för mig. Nu när jag övar stycket är det som att förflyttas i både tid och rum, eftersom jag varseblir ursprunget till verkets olika delar.

Carola Bauckholts *Doppelbelichtung* (som framförs i samband med söndagens pilgrimsvandring) skapar en möjlighet att föreställa sig hur kommunikation mellan (djur)arter kan låta. Violinens ljud kan lätt förväxlas med fågelsång.

Hanna Hartmans *BUG* (som för den träge festivalbesökaren kommer ljuda fram på en oväntad tid och plats) skildrar i ljudande form lekfullt en konversation mellan en insekt och en människa genom vårt grundläggande, men ändå lite underutnyttjade kognitionsverktyg - känselsinnet. Genom att flytta brickor och plastbilder över två korrugerade plastskivor ser Hartman en annan möjlighet till kommunikation som kan vara tillgänglig för oss om vi väljer att lyssna annorlunda. Dmitry Efremovs nya verk är fortfarande i sitt vardande när jag skriver dessa ord, men ett som jag är intresserad av att utforska och se födas tillsammans med publiken. "

VERKKOMMENTAR, Sam Salem – *The Raft Breaks*

The Raft Breaks - "År 2017 reste jag till Poznan med Linda Jankowska för att samla material till *The Raft Breaks*. I enlighet med författaren Iain Sinclair deltog vi i vår egen handling av "ambulerande spådom", där Lindas liv låg till grund för vår karta och våra vägval kom till utifrån hennes minnen därav. Vi spelade in handlingar och atmosfärer. Det slutliga verket befinner sig inom sig själv: Det är privat, psykogeografiskt och mytologiskt. En fiol dyker upp ur en plastpump. En skog knakar. En dialog mellan levande och döda omsluter oss. Men plötsligt bryts balansen. En storm tornar upp sig: Vi förvånas över dess skönhet även mitt i dess överväldigande kraft."

Sam Salem

Hidden Mother | Öländska minnen

Alexandra Nilsson: *Öländsk svit 1. Byrum 2. Ramsnäs 3. Hagskog 4. Kalkbrott*

I denna konsert framförd av Hidden Mother får vi höra Alexandras Nilssons *Öländsk svit*. Ett drygt 30 minuter långt verk framfört på en omfattande samling stenar ihopsamlad på det avlånga, natursköna Öland:

"Sakta stryks en bit sandsten över den grova ytan på en 540 miljoner år gammal kalksten från den svenska ön Öland; för att utforska strukturen och lyssna på de organiska rytmerna som produceras av fossilerna graverade på

ytan - spåren från det förflutna, spår från rörelserna som nu utrotats av organismer - som nålen på en gramfon i spåren på en vinylskiva. *Öländsk Svit* består av de fyra satserna Byrum, Ramsnäs, Hagskog och Kalkbrott."

Öländsk svit - "Sedan jag var liten har jag samlat stenar var jag än har rest, men mest kalkstenfossiler från mina barndomsstränder på Öland. Fossilerna

fascinerade mig så mycket på ett intuitivt fängslande sätt, både för sin skönhet och också för det överväldigande tidsperspektivet de förkroppsligar, vilket ger perspektiv på den korta mänskliga existensen. För några år sedan när jag började undersöka stenar som ljudobjekt kände jag att jag återupptäckte dem. Deras hårda brutalism men också deras mjuka nåd inspirerade mig, och den täta energin de innesluter får mig att vörda dem."

Alexandra Nilsson

Mitt ute i Någonstans

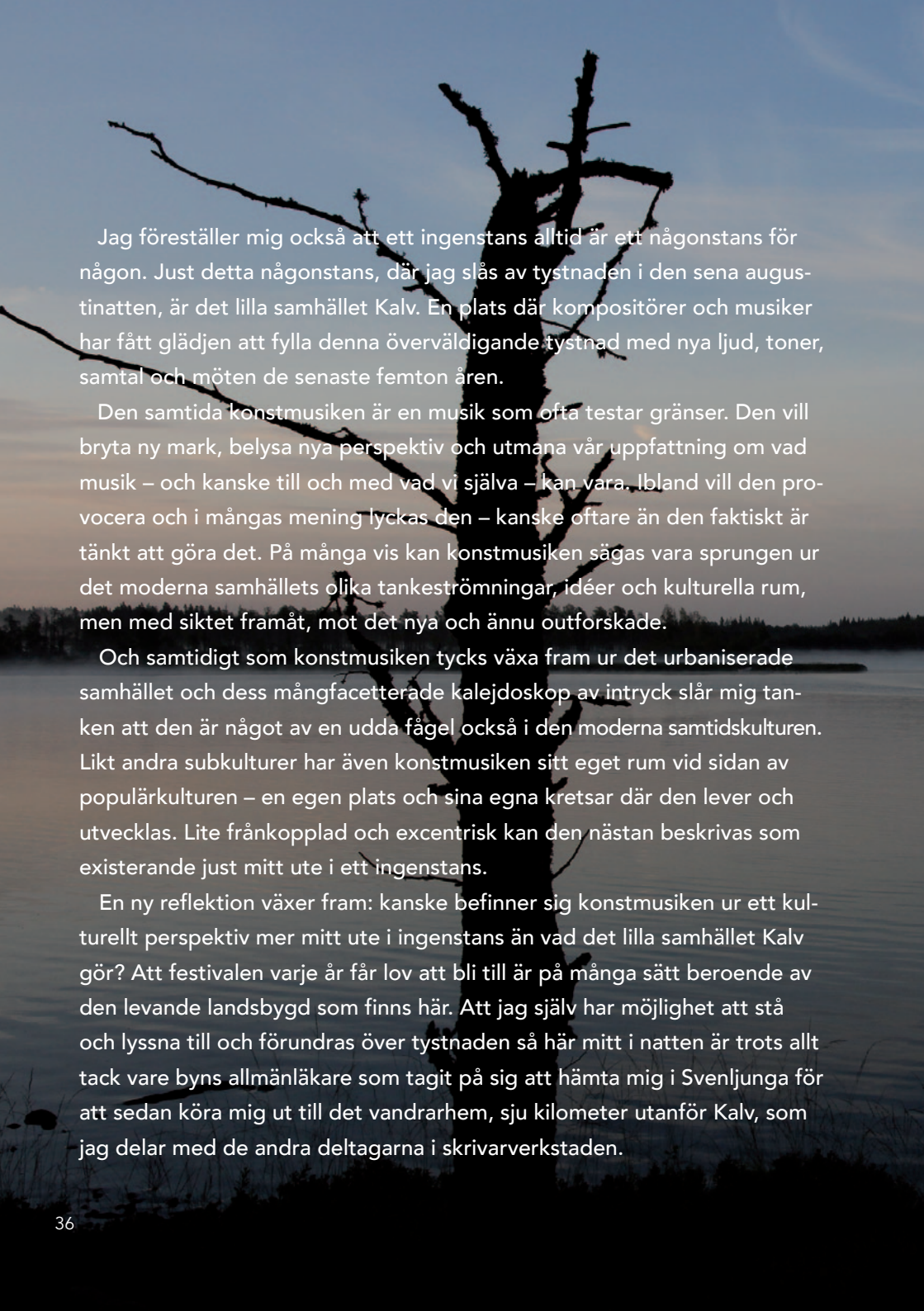
En bil susar fram genom natten. Över åkrarna vävs en sammetslik dimma i den kompakta tystnaden. Det ser ut som om tiden står stilla och till sist gör också bilen det. Jag andas in den stjärnklara sommarnattens kalla, fuktiga luft och slås plötsligt av hur tomhet kan vara så intensiv, hur avsaknaden av ljud kan påminna så mycket om att översköljjas av det samma. Här står jag, i tystnaden, mitt ute i ingenstans.

"MITT UTE I INGENSTANS"

Var är det egentligen?

Vad är det som definierar en plats som ett ingenstans istället för ett någonstans?

Jag föreställer mig att uttrycket är något vi – som kanske lever i storstaden – gärna slänger oss med när vi tar oss ut på landsbygden. Som om ett någonstans är någon annanstans och att den här platsen saknar något grundläggande som gör den till ett någonstans. Kanske känner vi oss bara inte helt hemma här ute i avsaknaden av den ständiga stimuli vi är vana vid att omslutas av i storstaden.

Jag föreställer mig också att ett ingenstans alltid är ett någonstans för någon. Just detta någonstans, där jag slås av tystnaden i den sena augustinatten, är det lilla samhället Kalv. En plats där kompositörer och musiker har fått glädjen att fylla denna överväldigande tystnad med nya ljud, toner, samtal och möten de senaste femton åren.

Den samtida konstmusiken är en musik som ofta testar gränser. Den vill bryta ny mark, belysa nya perspektiv och utmana vår uppfattning om vad musik – och kanske till och med vad vi själva – kan vara. Ibland vill den provocera och i mångas mening lyckas den – kanske oftare än den faktiskt är tänkt att göra det. På många vis kan konstmusiken sägas vara sprungen ur det moderna samhällets olika tankeströmningar, idéer och kulturella rum, men med siktet framåt, mot det nya och ännu utforskade.

Och samtidigt som konstmusiken tycks växa fram ur det urbaniserade samhället och dess mångfacetterade kalejdoskop av intryck slår mig tanken att den är något av en udda fågel också i den moderna samtidskulturen. Likt andra subkulturer har även konstmusiken sitt eget rum vid sidan av populärkulturen – en egen plats och sina egna kretsar där den lever och utvecklas. Lite fränkopplad och excentrisk kan den nästan beskrivas som existerande just mitt ute i ett ingenstans.

En ny reflektion växer fram: kanske befinner sig konstmusiken ur ett kulturellt perspektiv mer mitt ute i ingenstans än vad det lilla samhället Kalv gör? Att festivalen varje år får lov att bli till är på många sätt beroende av den levande landsbygd som finns här. Att jag själv har möjlighet att stå och lyssna till och förundras över tystnaden så här mitt i natten är trots allt tack vare byns allmänläkare som tagit på sig att hämta mig i Svenljunga för att sedan köra mig ut till det vandrarhem, sju kilometer utanför Kalv, som jag delar med de andra deltagarna i skivrarverkstaden.

Kalv är ett litet samhälle men med, vad det verkar, en stark sammanhållning och en initiativrikedom som utgör den fertila mark som varje år ger Kalvfestivalen rötter och näring. Här finns dessutom en ro och en rotfasthet som erbjuder tid, plats och utrymme för människor, tankar och ljudvågor att röra sig fritt och tillsammans väva tidlösa upplevelser och möten.

Plötsligt ter sig Kalv inte bara som ett någonstans i allmänhet, utan som just det Någonstans som ger den nomadiskt resande och ständig sökande konstmusiken ett hem, ett sammanhang och en möjlighet att växa vidare och uppmärksammas av nya, nyfikna öron.

Jonas Nilsson

Texten är en omarbetad version av en text producerad under skivrarverkstaden i musikjournalistik under Kalvfestivalen 2019 och som publicerades i tidskriften Critical Point I Kokpunkten.

SÖNDAG 15 AUGUSTI 10.00 | Samling vid Församlingshemmet

Pilgrimsvandring med poesi och musik på temat fåglar

Årets pilgrimsvandring samlar sig kring den nutida musik med uråldriga anor som lever året runt men når sin kulmen under vårens och sommarens häckningssäsong – fågelsången, improvisation på instinkt. Vi vandrar våra 2 km under uppmärksam tystnad och stannar upp inför fågelpoesi av Hjalmar Gullberg, Alf Hambe, Bengt Emil Johnson, Artur Lundkvist, Tomas Tranströmer och Karl Vennberg.

Vi får också uppleva Linda Jankowskas violin i Carola Bauckholts **Doppelbelichtung** för violin och elektronik.

Fågelanrop har en otrolig intensitet - orsakad av syrxen i fågelns hals. De har inget struphuvud alls utan snarare flera bronkialrör med inre och yttre membran, trumhinnan, som styrs av ett komplext muskelsystem. Det är därigenom fågelns ornamenterade, nästan polyfona sång kan skapas.

Fiolen är det enda instrumentet som kan producera dessa extrema tonhöjder - men genom en helt annan process. Det är just därför det är så tilltalande att föra samman båda världarna, som en "förminskning" i kontrapunkt. Dubbel exponering (Doppelbelichtung) är en teknik från analog fotografering där en bild exponeras ovanpå den föregående. På detta sätt fångas flera verklighetsnivåer i en bild.

Verket beställdes av violinisten Karin Hellqvist och skapades i nära samarbete med henne.

Gageego! | Från Kinna till Tibet

Giacinto Scelsi: *Ko Lho* För flöjt och klarinett

Anders Eliasson: *Disegno* För soloflöjt

Henrik Denerin: *Fluchtlinien D* För flöjt och slagverk

Vladimir Gorlinsky: *Bramputapsel #2* För basflöjt och basklarinett

Madeleine Jonsson-Gille: *Skulptur* [uruppförande] För slagverk

Henrik Denerin: *Totenkopf* För piccolo och Eb- klarinett

Kalvfestivalen 2021 avslutas i kyrkan av Göteborgsbaserade ensemblen Gageego! i ett program som för samman en musik som i miniatyr sammanfattar det vi fått till del under årets festival: Det lokala klingar fram i Kinna-tonsättaren Henrik Denerins två verk, det arkaiska i Giacinto Scelsis teosofiskt inspirerade universum, det naturromantiska i Anders Eliassons musik, den komplexa, friktionstäta frenesin i Vladimir Gorlinskys klanger och slutligen Madeleine Jonsson-Gilles musikaliskt tolkade skulpturverk. Medverkande ur ensemble Gageego! är flöjtisten Anders Jonhäll, klarinettisten Ragnar Arnberg och slagverkaren Jonas Larsson.

VERKKOMMENTARER:

Fluchtlinien D - "fluchtlinien - ligne de fuite – flyktlinjer kan beskrivas som en konstruktiv möjlighet som uppstår där man inte anar det. Varje form av liv - en kropp, en social grupp, en organisation eller till och med ett koncept består av länkar och sammanslutningar. Gener sammanfaller för att bilda celler; celler samlas och bildar stammar. Ett exempel är hur musiken skickar ut flyktlinjer när den multiplicerar och sprider sig som ett ogräs av ljud. Flyktlinjer är potentialen för att något annat kan ta form; möjligheten till om-tänkande. I fluchtlinien-D (duo) sätts det extremt noterade flöjtmaterialet mot en, i mycket, improviserad slagverksstämma som endast följer några enkla regler. Resultatet av alla processer uppstår i mellanrummen mellan parterna och ma-

terialen, som en följd av att de får ha sin gång och är i hög grad ett resultat av slump. Slump och flyktlinje är alltså relaterade; förmågan att ta upp avbrutna linjer i mellanrummen [är vad som] skapar tillblivelse av något nytt.”

Henrik Denerin

Bramputapsel #2 - Sedan flera år har Gorlinskys musik blivit mer och mer situationsorienterat. Ofta får musikerna olika uppgifter eller placeringar utifrån vilket ett musikaliskt material växer fram - musikteater i en progressiv bemärkelse växer sig allt starkare i Gorlinskys poetik.

Kvällens **Bramputapsel #2** tillhör en tidigare fas av hans musik, men en där improvisationen som grund ändå är stark. Gorlinsky skriver själv om duon att den är likt ett "[...] minne av sommaren 2011....improvisationer med mina vänner på flera märkliga platser i Moskva". Själva titeln – **Bramputapsel** - behöver ni inte fundera mycket kring. Den är blott ett onomatopoetiskt tillägg. Den som lyssnar kanske hör det ljuda i verket, men dess betydelse förblir i klang.

Totenkopf - Det här stycket började som vad som kanske skulle kunna betecknas som ett "transitstycke" i sammanhanget av cykeln *einbahnstraße*. Detta representeras till och med (något naivt) i verket av övergångarna i registret i de två instrumenten: piccolo som börjar med sin allra lägsta ton och alltid riktar uppåt; och det andra instrumentets motsatta väg. Men denna allegoriska övergång är ständigt misslyckad; annat material som bryter igenom och staplar sig och vad som kan vara enkelt blir komplext och fragmenterat. "Whereas in the symbol destruction is idealized and the transfigured face of nature is fleetingly revealed in the light of redemption, in allegory the observer is confronted with the facies hippocratica (totenkopf) of history as a petrified primordial landscape. Everything about history that from the very beginning has been untimely, sorrowful, unsuccessful, is expressed in a face – or rather in a death's head." (W. Benjamin)

Om Gageego!

Gageego! bildades 1995 och arbetar med att utforska och göra den nutida musiken mer tillgänglig. Som en av de viktigaste aktörerna i Musiksverige uppskattas ensemblen för att på ett lustfyllt och nyfiket sätt tolka dagens musik på högsta tekniska och konstnärliga nivå. Gageego! är en regelbunden gäst i Göteborgs konserthus, där de sedan många år samarbetar kring en konsertserie för nutida konstmusik och har spelat över hela Sverige såväl som internationellt.

När Gageego! en gång i tiden bildades skrevs en kort allegori över deras tillblivande (och inte minst valet av ensemblenamn). Även om berättelsen inte har med Kalvfestivalen att göra, finns där ändå skärningspunkter som gör att vi låter den stå med även här:

Det första ordet

För länge sedan, när människan levde i förhistorisk tid, fanns inget språk. Mänskliga ljud begränsades till grymtningar, skratt, nysningar och hicka.

Under denna tid levde en man som var djupt andlig och känslig. Han var uteslående frustrerad. En dag kände han instinktivt att han måste göra en lång resa. Han började vandra och gick i veckor utan något medvetet mål, men trots det tvekade han aldrig i sitt vägval. Efter att ha vandrat en lång tid kom han fram till ett berg, en krona bland världens berg. Det kändes som en majestätisk uppenbarelse för honom.

Alla svårigheter han mött under sin resa blev till intet vid synen av detta mammutliknande topografiska fenomen. Han började klättra uppför detta berg, utan mat och vatten. De värsta tänkbara väderförhållandena trotsade han. Hans väg mot toppen var en långsam, fruktansvärd upplevelse.

Till slut, med ett djupt andetag och med sina absolut sista krafter, drog han sig upp på toppen av den högsta punkten. Där uppe på en liten klippa föll han ihop. Han låg där medvetlös och svävade mellan liv och död i flera dagar.

Till slut vaknade han upp ur sin dvala. När han öppnade ögonen och långsamt lyfte sitt huvud, mötte honom den mest fantastiska syn. I varje riktning fanns ett ymnighetshorn av ren skönhet. Mjukt böljande kullar med lekfullt ringlande bäckar så långt hans öga kunde nå. Färgsprakande löv i oändliga mönster dekorerade vyn. Han såg sjöar, klara som kristall, klippiga bergskedjor och gröna ängar. Allt detta fick honom att i kropp och själ känna sig renad och vederkvickt, och det storligen och på djupet. I denna historiska stund öppnades hans mun, i ett ögonblick av total frihet och självförverkligande skrek han, fullständigt ojämförligt, hämningslöst, ut över världen

– GAGEEGO!

Långt nedanför gick en pojke förbi, kikade nyfiket upp och sa:

– Va?

Han hade uttalat det andra ordet.

MUSIKALISKA INTERVENTIONER

Kajsa Antonsson: *Vad jag tänker på när jag tänker på ljud*

En märklig, sfärisk papier-maché-skulptur har färdats Sverige runt. Ombesörjd av Hidden Mother kommer den vid olika tillfällen ljuda under festivalen, som en intervention. För den som absolut inte vill missa dess klang bör inte missa vernissaget av Hidden Mothers fotoutställning i Kalvs vandrarhem och konferens fredagen den 13:e Augusti kl 14.00

Hanna Hartman: *Bug*

I likhet med Antonsson kommer Hanna Hartmans Bug att oväntat ljuda fram i Kalv, då genom Linda Jankowska. Bug ett verk där det taktila – vårt sätt att överföra information (eller känslor) med hjälp av beröring – är i centrum.

KALVFESTIVALENS 3:e INTERNATIONELLA KOMPOSITIONSAKADEMI

För tredje året i rad anordnas Kalvs internationella kompositionsakademi. I denna programbok har ni redan kunnat läsa dedikerade texter om årets lärare: Clara Iannotta och Dmitri Kourliandski. Dessa tillsammans med Kalvfestivalen ägnade senkvintern 2020 till att utifrån nära nog 140 sökande välja åtta studenter att bjuda in till Kalv. Åtta studenter som vi ville skulle färdas till Kalv för att byta erfarenheter, ta del av festivalen, skriva nya verk och växa som musiker såväl som människor. I pandemins kölvatten har akademien kommit att bli digital, och ni har kunnat följa den via hemsidan. Till följd av att norska ensemble temporum blev tvungna att ställa in sin medverkan på festivalen, så kommer enbart fem av studenternas verk att framföras under festivalen 2021, men de två kvarvarande (Rachel C Walker och Daniil Pilchen) kommer att framföras senare under hösten som en satellitkonsert till årets festival.

Några av studenterna är förhoppningsvis på plats (beroende på rådande reserestriktioner), men deras nykomponerade musik kommer att klinga likväldigt! Oavsett form så är vi otroligt stolta över våra akademistudenter, och över deras tålamod i dessa tider och vi är i stark förvisning om att deras särregna musikaliska vägar kommer utmana, inspirera och förgylla vår kära Kalvfestivalspublik!

DELTAGARE I KALVFESTIVALENS KOMPOSITIONSAKADEMI

Daniel Allas

Mitt namn är Daniel Allas och jag gör och framför instrumental och elektronisk musik. För närvarande utforskar jag performativ tolkning, ljudets fysikalitet och på vilket sätt musiken kan ha mening i en poetisk mening. Jag har samarbetat med klassiska musikgrupper inklusive wasteLAnd, LA Philharmonic, Peter Evans och International Contemporary Ensemble, wild Up och Lydian String Quartet, bland andra. Min musik har framförts på Green Umbrella-konsertserien, tisdagar på Monk Space, Next on Grand Festival och So Percussion Summer Academy. Jag föddes i Boston, MA och bor nu i Los Angeles, CA.

Rachel C Walker

Rachel C. Walker skriver poetiska, klangkänsliga verk med utgångspunkt från hennes pågående fördjupning i och forskning om kinesisk folkmusik, (musik)tid och språk. Hennes musik har hörts under Festival Mujeres en la Música Nueva, Kuandu Arts Festival, Svensk Musikvår och Hangzhou Modern Music Festival, inklusive senaste samarbeten och uppdrag med Sylvia Hinz, AIR ensemble recherche och Ensemble Adapter. Hon har haft residens vid Banff Center for the Arts and Creativity och Britten-Pears Foundation och är 2022 stipendiat vid Akademie Schloss Solitude.

Anton Lindström

Anton Lindström är en musiker och kompositör från Göteborg som tycker om hög musik, mysiga tröjor, syntar och långa tupplurar efter middagen.

Aled Smith

Aled Smith är en kompositör / ljudkonstnär vars verk utforskar trasiga och upplösta material, som sedan transformeras eller återanvänds till *glitchiga* ljudbilder. Detta arbete förkroppsligas av fysiska konstruktioner, rumsliga gestaltning och installationer med analoga metoder för förstärkning och elektronik. Hans arbete har utförts i stor utsträckning runt om i världen. Han fick en magister- och doktorsexamen i komposition från RNCM, där han examinerades med högsta betyg. Aled är mottagare av AdK Junge Akademie Berlin Fellowship.

Kajsa Antonsson

Kajsa Antonsson är tonsättare och ljudkonstnär inom konstmusik. Hon har studier i composition från Gotlands Tonsättarskola och en konstnärlig kandidatexamen vid Högskolan för Scen och Musik, som avslutades vid Universität der Knste i Berlin. Kajsa är intresserad av hur sociala och fysiska förutsättningar formar lyssnande och ideal runt musik, och hon jobbar mycket med ljud och taktilitet. Kajsa frilansar även som producent och jobbar bl.a. med nätverket Konstmusiksystrar med projekt som utforskar alternativa sätt att programlgga och presentera musik.

Daniil Pilchen

Daniil Pilchen är kompositör och för närvarande bosatt i Haag, Nederländerna. Hans musikaliska intresse är inriktat på den förvirrande och oförutsägbara karaktären av den mänskliga upplevelsen av tiden som en omätbar och odelbar kontinuitet. En sådan förståelse (eller snarare, icke-förståelse) av tiden erbjuder ett speciellt sätt att organisera interpersonella relationer mellan musiker och publik i hans musik. Den individuella och osäkra upplevelsen av tid människor emellan är själva kärnan i det som Daniil önskar utforska, men också inspireras av för sin musik.

Alyssa Aska

Alyssa Aska är fascinerad av musikens arkitektur, både rumsligt och tidsligt. Hon komponerar verk som utforskar ytterligheter i tid och rum, använder proportioner för att generera former i akustiska verk och utforskar den oförutsägbara varaktigheten och bristen på kontroll i verk som ofta bygger på "spel-modeller". Detta är nära knutet till hennes kompositionsstil, som handlar om en balans mellan element av funktionell form och element av rent estetiska val. Alyssa eftersträvar ett växelspel som kan uttryckas som: "så mycket struktur som möjligt, så många ornament som behövs (och vice versa)". Hon studerade komposition i USA med Robert Kyr, David Crumb och Jeffrey Stolet, i Kanada med Robert Pritchard, Keith Hamel och David Eagle, och i Graz, Österrike med Marko Ciciliani och Klaus Lang.

Kalvfestivalen arrangeras av Föreningen Kalvfestivalen, med säte i Kalv.

Styrelse – Martin Lindman (ordf.), Pia Granath (sekr.), Maria Gull, Mats O Hansson, Esaias Järnegard, Owe Lundin, Paula af Malmborg Ward, Christina Nyhage, Jarl Bill och Pia Granath

Programansvariga – Johan Svensson och Esaias Järnegard

Festivalplaneringsgrupp – Johan Svensson, Esaias Järnegard och Paula af Malmborg Ward

Webmaster och grafisk form – Leif Haglund, urbane guerilla design group

Tekniker – Tomas Ferngren

Koordinator i Kalv – Maria Gull

Bilddokumentation – Mats O Hansson

Biljetter och crew – Jarl, Andreas, Jonathan och Jenny Bill

Vi bryr oss om mer än bara ekonomi.

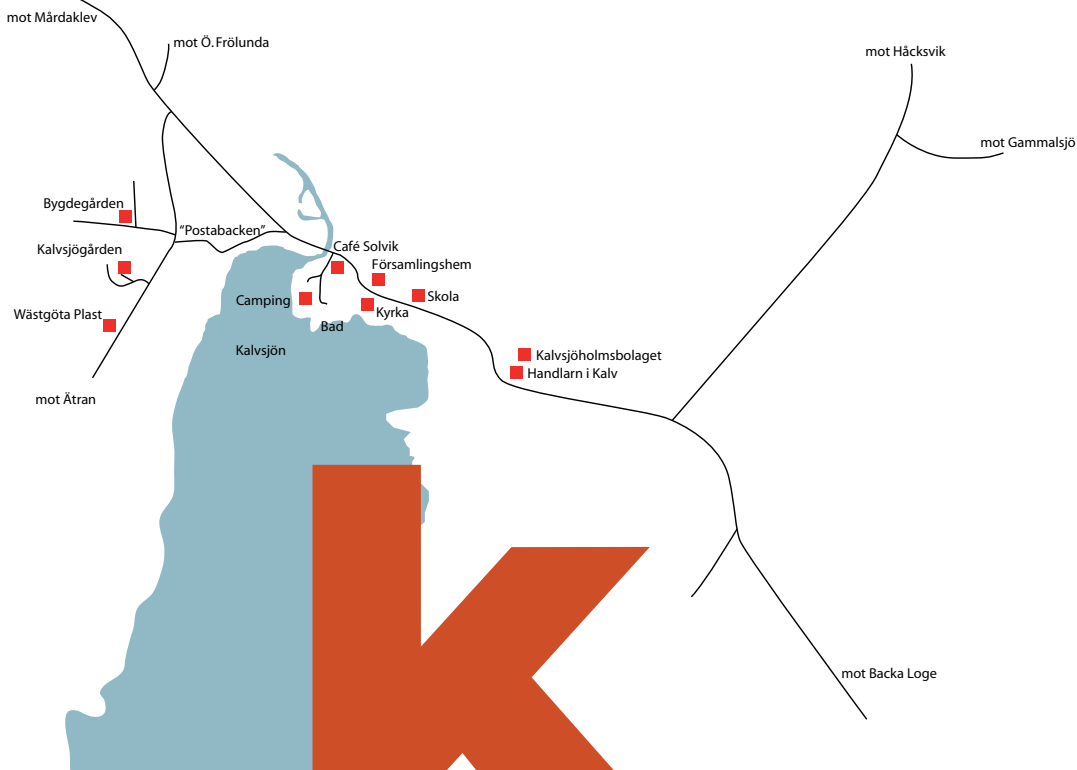
Vi strävar efter att vara en positiv kraft i Trivselbygden.

Vi stöttar föreningslivet för en levande bygd.

Vi är Trivselbygdens egen bank.

**Mjöbäcks
Sparbank**

KALV FESTIVALEN

www.kalvfestival.se

För hungriga

Bygdegården:

Servering fredag - lördag 19.00–24.00

Max 50 gäster. Enkel meny.

Café Solvik (infarten till campingen):

Fredag-söndag kl. 10-16

Food truck (vid campingen):

Lördag kl. 12-19

Backa Loge:

Lördag kl. 10-16

Hemma på Klev:

Onsdag-lördag kl. 17-22

Pizza:

Bordsbokning: 070-6052264

Kalvsjögården, Björkhagsvägen 2

Lördag Kl. 17-19

Grillbuffe 20 platser

Bordsbokning: 070-3550671

Handlarn i Kalv

Mån-fre 9–19, lör 9–18, sön 10-17